

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคกรีกษชาติไทย

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองชื่อพรรคกรีกษชาติไทย ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ไว้ใน ทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๓๐/๒๕๕๐ ตั้งแต่วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับ นโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ของพรรคกรีกษชาติไทย ดังนี้

นโยบายพรรคกรีกษชาติไทย

พ.ศ. ๒๕๕๐

พรรคจะยึดมั่นในอุดมการณ์ของการบริหาร ที่อยู่ภายใต้กฎหมายของการปกครองในระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยยึดผลประโยชน์ของชาติและประชาชนเป็นหลัก มีความมุ่งมั่นบริหารประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองอย่างยั่งยืน โดยกำหนดนโยบายในการบริหารไว้ ดังนี้

๑. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง
๒. นโยบายด้านความมั่นคงและการป้องกันประเทศ
๓. นโยบายด้านพลังงาน
๔. นโยบายด้านเศรษฐกิจและสังคม
๕. นโยบายด้านการศึกษา
๖. นโยบายด้านการต่างประเทศ
๗. นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
๘. นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว
๙. นโยบายด้านการสื่อสาร
๑๐. นโยบายด้านการขนส่งและคมนาคม
๑๑. นโยบายด้านการเกษตรและปศุสัตว์
๑๒. นโยบายด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม

๑๓. นโยบายด้านการสาธารณสุข
๑๔. นโยบายด้านการต่อต้านยาเสพติด
๑๕. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี
๑๖. นโยบายด้านการส่งเสริมแรงงาน และสวัสดิการสังคม
๑๗. นโยบายด้านการกีฬา
๑๘. นโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาสในสังคม และผู้พิการ
๑๙. นโยบายเสริมสร้างอุดมการณ์ความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

๑. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง

ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองเข้าสู่ระบอบประชาธิปไตยตั้งแต่วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๔๗๕ ถึงบัดนี้นับเป็นเวลากว่า ๗๕ ปี การพัฒนาชาติบ้านเมือง ภายใต้การเมืองการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยต้องการ ผู้นำชาติบ้านเมืองที่มีคุณธรรม จริยธรรม ให้มีความสำคัญในการบริหารตามหลักการของระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยมีผลประโยชน์ของชาติเป็นที่ตั้งประเทศชาติก็จะมีความเจริญ มั่นคงอย่างยั่งยืน พรรคมีแนวทางการปฏิบัติดังนี้คือ

(๑) ปกป้องคุ้มครองสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ให้เป็นเสาหลักในการดำรงอยู่ของประเทศและผองชนชาวไทยอย่างมีอัตลักษณ์และมีศักดิ์ศรี

(๒) ให้อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการเป็นของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน โดยยึดถือระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ

(๓) ให้คนไทยทุกหมู่เหล่ามีสิทธิเสรีภาพสมบูรณ์ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย ปลุกจิตสำนึกส่งเสริมให้สังคมไทยมีความรักชาติบ้านเมืองและมีจิตสำนึกในหน้าที่ของตนที่มีต่อชาติบ้านเมือง

(๔) ส่งเสริม สนับสนุนการใช้รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน และแก้ไขกฎหมายให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ และสภาพสังคมตลอดจนความต้องการของประชาชน

(๕) ส่งเสริม สนับสนุนให้ข้าราชการ พนักงานของรัฐมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างเปิดเผย ภายใต้กฎหมายที่กำหนด เพื่อเพิ่มจิตสำนึกในการรับใช้ชาติ และหน้าที่ของตนเองชาติและประชาชน

(๖) ส่งเสริม สนับสนุนการกระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางสู่ภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นอย่างมีระบบเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อย่างแท้จริง

(๗) ส่งเสริม สนับสนุนให้การสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการในทุกรูปแบบ

(๘) ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพ ทุกกลุ่ม ทุกหมู่เหล่า มีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างกว้างขวาง และเผยแพร่ความรู้ความคิดทางการเมืองการปกครองในระบบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติอย่างต่อเนื่อง

(๙) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีมาตรฐานความเป็นธรรมในระบบงานของราชการและรวมทั้งการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งของข้าราชการทุกระดับชั้น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพของการทำงานสูงสุด

(๑๐) ส่งเสริม สนับสนุนให้เด็ก และเยาวชนให้มีการเรียนรู้เกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ เพื่อเสริมสร้างให้เด็ก เยาวชนเป็นผู้มีวัฒนธรรมทางการเมืองในระบบอบประชาธิปไตยตั้งแต่เบื้องต้น

๒. นโยบายด้านความมั่นคงและการป้องกันประเทศ

การสร้างความมั่นคงของพลังอำนาจของชาติให้มีความพร้อมแห่งขีดสุดของศักยภาพในด้านการป้องกันประเทศ เพื่อให้ประชาชนสามารถอยู่ในชาติด้วยความรู้สึกมั่นคง ปลอดภัย อย่างเป็นมิตรกับประชาชนและเพื่อนบ้าน อันเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาชาติ บ้านเมืองให้เจริญได้อย่างยั่งยืนต่อเนื่อง พรรคมีแนวทางการปฏิบัติดังนี้คือ

(๑) พัฒนาพลังอำนาจด้านความมั่นคงของชาติให้เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพทุกด้านพร้อมที่จะเผชิญภัยคุกคามจากภายในและภายนอกประเทศทุกรูปแบบ

(๒) ส่งเสริม สนับสนุนให้กองทัพมีส่วนร่วมในการพัฒนาและร่วมมือเสริมสร้างความมั่นคงของชาติทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

(๓) ส่งเสริม สนับสนุนให้กองทัพจัดหาอาวุธยุทโธปกรณ์ ที่มีศักยภาพและประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อความมั่นคงในการป้องกันประเทศตลอดจนจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีในการซ่อมบำรุงอาวุธยุทโธปกรณ์ และระบบการรักษาความมั่นคงอย่างสมบูรณ์ครบถ้วน

(๔) ปรับปรุงและสนับสนุนด้านสวัสดิการทหาร องค์การทหารผ่านศึกและครอบครัวทหาร ให้ดีขึ้นเพื่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่รับใช้ประเทศชาติ

(๕) สร้างและพัฒนาอาวุธยุทโธปกรณ์ขึ้นใช้เองบนพื้นฐานของการพึ่งตนเองอย่างคุ้มค่า และประหยัด

(๖) ปรับปรุงโครงสร้างของกองทัพให้มีขีดความสามารถ ศักยภาพ ความน่าเชื่อถือและความเข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง โดยจัดให้มีการส่งเสริมทางการศึกษา การช่อมรบ การฝึกอบรม ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

(๗) ประสานความร่วมมือกับมิตรประเทศในการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ทางการทหาร เพื่อผลประโยชน์ร่วมกันในการฝึกร่วมช่อมรบ หรือการแลกเปลี่ยนความรู้เทคโนโลยีที่ทันสมัยซึ่งกันและกัน

(๘) พัฒนามาตรการในการป้องกันและติดตามการแทรกแซงกิจการต่าง ๆ รวมถึงการทำการจรรยาบรรณจากขบวนการก่อการร้ายจากภายนอกประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

(๙) พัฒนาประสิทธิภาพของกำลังทหาร ดำรวจตะเวนชายแดน และตั้งอำนวยการความสะดวกตลอดตามแนวชายแดนและแนวชายฝั่งทั่วประเทศ เพื่อป้องกันการรุกรานและการแทรกแซงจากต่างประเทศ

(๑๐) พัฒนาประสิทธิภาพและความเข้มงวดของระบบการตรวจสอบคนเข้าเมือง โดยฝึกกฎหมาย ผู้ลี้ภัย สารเสพติด สินค้าหนีภาษี และกระบวนการก่อการร้ายทุกรูปแบบ

(๑๑) ส่งเสริม สนับสนุนกองกำลังการพัฒนาประเทศร่วมกับองค์กรอื่น รวมถึงการเข้าร่วมแก้ไขปัญหาภัยพิบัติของชาติในทุกแบบ

(๑๒) ส่งเสริม สนับสนุนให้ทหารกองหนุน และประชาชนมีบทบาทในการปกป้องภัยคุกคามแก่หมู่บ้าน ชุมชนของตนเองเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในระดับท้องถิ่น

๓. นโยบายด้านการพลังงาน

พลังงานนับเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญในการดำรงชีพของมนุษยชาติปัจจุบัน ประเทศไทยต้องนำเข้าพลังงานน้ำมันจากต่างประเทศ ต้องสูญเสียเงินตราต่างประเทศ สูญเสียงบประมาณในการจัดซื้อพลังงานในปีหนึ่งกว่ากึ่งหนึ่งของงบประมาณที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ และสังคม ดังนั้นการบริหารจัดการ การใช้พลังงานของชาติอย่างมีประสิทธิภาพ

นับเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง ตลอดจนมีการพลังงานทดแทน อาทิ จากแสงอาทิตย์ ลม น้ำ และอื่น ๆ ที่มีศักยภาพภายในประเทศ มาใช้เพื่อตอบสนองต่อการขยายตัวและการพัฒนาของระบบเศรษฐกิจ เพื่อความมั่นคงของพลังงานไทย พรรคมีแนวทางการปฏิบัติดังนี้คือ

(๑) ส่งเสริม สนับสนุนการประหยัด เพิ่มประสิทธิภาพ ในการใช้พลังงานในทุกภาคส่วน โดยเฉพาะภาคเศรษฐกิจที่มีอัตราการใช้พลังงานสูงได้แก่การคมนาคมขนส่ง และอุตสาหกรรม

(๒) กำหนดให้มีการจัดตั้งองค์กรมหาชน การบริหารจัดการการใช้พลังงาน (Demand Side Management) เป็นการเฉพาะโดยมุ่งเน้นการให้ความรู้ ความเข้าใจ ในวิธีการประหยัดพลังงาน ปลุกจิตสำนึกในเรื่องการประหยัดพลังงาน การใช้พลังงานอย่างรู้คุณค่า ให้แก่ประชาชนทุกระดับ

(๓) กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องใช้พลังงานทุกชนิด ด้านประสิทธิภาพควบคู่กับด้านความปลอดภัย เพื่อให้เป็นมาตรฐานสากล

(๔) พัฒนาระบบจัดการฐานข้อมูล เทคโนโลยี กระบวนการ เพื่อติดตามสถานะภาพการใช้พลังงาน อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นข้อมูลบริการแก่ประชาชนสามารถตรวจสอบได้

(๕) ส่งเสริม สนับสนุนภาคธุรกิจบริการเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการให้บริการจัดการการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ มุ่งเน้นการประหยัดพลังงาน ให้กับภาคเอกชนด้วยตนเอง

(๖) เร่งรัดการวิจัยพัฒนา พลังงานทดแทน โดยกำหนดให้มีการจัดตั้งสถาบันวิจัยพัฒนาพลังงานทดแทนเฉพาะทางในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อสร้างศูนย์วิชาการแห่งความเป็นเลิศในแต่ละสาขาพลังงาน

(๗) ส่งเสริม สนับสนุนเงินทุนในการทำวิจัยพัฒนา พลังงานทดแทน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ และหรือความร่วมมือการวิจัยพัฒนาพลังงานทดแทนกับต่างประเทศ

(๘) ส่งเสริม สนับสนุนการจัดตั้งโรงงานไฟฟ้าพลังงานทดแทนที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม ให้กระจายในพื้นที่ ที่มีศักยภาพเหมาะสม และให้ประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วม เพื่อระดมทรัพยากรในการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานพลังงาน มีส่วนร่วมรับรู้ ดูแลรักษา และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

(๙) กำหนดมาตรการ สนับสนุน ทางวิชาการ การเงิน การคลังในการส่งเสริมการจัดตั้งโรงไฟฟ้าพลังงานทดแทนแบบกระจายศูนย์

(๑๐) กำหนดให้มีการจัดทำศูนย์ข้อมูลศักยภาพพลังงานทุกชนิดให้ครอบคลุมในทุกพื้นที่ทั่วประเทศ เพื่อให้บริการข้อมูลแก่ประชาชน

(๑๑) กำหนดมาตรการในการจัดหาและผลิตพลังงานที่มีความหลากหลายของเชื้อเพลิงและแหล่งพลังงาน

(๑๒) กำหนดให้มีแผนบูรณาการในการจัดหาพลังงานในระยะยาว เพื่อให้มีความพอเพียงสนองตอบความเจริญก้าวหน้าและการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติตลอดจนสรรหาแหล่งพลังงานที่เหมาะสมในแต่ละช่วงเวลาเพื่อความมั่นคงของพลังงานไทย

๔. นโยบายด้านเศรษฐกิจและสังคม

ส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติให้มีความเป็นจริงเท่าทันวิทยาการ เทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงตามกระแสโลกาภิวัตน์ เพื่อให้มีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน พรรคมีแนวทางการปฏิบัติดังนี้คือ

(๑) ติดตามประเมินและปรับปรุงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้ตรงกับสภาพความเป็นจริง โดยยึดหลักของระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียงตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว คู่กับการแข่งขันเสรีที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมไทยและประเทศชาติ

(๒) ส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและอุตสาหกรรมภายในประเทศเพื่อการส่งออกที่มีคุณภาพเป็นมาตรฐานสากล และมีมูลค่าเพิ่มสูงสุด

(๓) ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาโดยใช้ทรัพยากรของชาติอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อผลประโยชน์สูงสุดของชาติโดยรวม

(๔) ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาระบบรัฐวิสาหกิจ โดยใช้หลักการแข่งขันเสรี ภายใต้หลักของการรักษาสมบัติของชาติและชาวไทยอย่างถึงที่สุด

(๕) ส่งเสริม สนับสนุนการกระจายความเจริญเพื่อสร้างงานไปสู่ชนบทอันเป็นการช่วยผ่อนคลายความแออัดในเมืองหลวง

(๖) ส่งเสริม สนับสนุนการจัดเก็บภาษีให้ถูกต้องและเป็นธรรม

(๗) ส่งเสริม สนับสนุนยกระดับมาตรฐานการครองชีพและคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีมาตรฐานขึ้น เพื่อให้สอดคล้องต่อการพัฒนาของประเทศ

(๘) แก้ไขปัญหาการเงิน การคลัง และการธนาคารให้สอดคล้องกับปัญหาเศรษฐกิจหลักเสี่ยง การผูกขาดและให้มีการควบคุมการปล่อยสินเชื่ออย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อรักษามาตรฐานเงินตราของประเทศ โดยยึดถือความเป็นอิสระและมาตรฐานสากลเป็นหลัก

(๘) ควบคุมและป้องกันมิให้เกิดภาวะเงินเฟ้อเกินกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้หรือภาวะการเงินใด ๆ โดยให้ความสำคัญในการจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดินอย่างเหมาะสมและป้องกันการรั่วไหล และให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการพัฒนาประเทศ

(๑๐) ร่วมมือกับต่างประเทศในด้านการลงทุนร่วมกันในด้านเศรษฐกิจภายใต้หลักของความเป็นอิสระและพึ่งตนเอง โดยยึดหลักความเป็นธรรมและหลักธรรมาภิบาล

(๑๑) ส่งเสริม สนับสนุนให้ตั้งองค์กรเศรษฐกิจพอเพียงแห่งชาติ เพื่อประสานงานช่วยเหลือ สนับสนุน และให้ความคุ้มครองด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และผลผลิตอื่น ๆ ที่สามารถผลิตได้ภายในประเทศ

(๑๒) พัฒนาการวางผังเมืองของทุกจังหวัดให้เป็นระเบียบ และได้มาตรฐานตามหลักการจัดผังเมืองสากล และเน้นการก่อสร้างที่ได้มาตรฐานและมีที่มาของศิลปะของชาติไทยในการออกแบบและก่อสร้างรวมทั้งวัสดุที่จะนำมาใช้ในการก่อสร้าง

(๑๓) ส่งเสริม สนับสนุนให้ข้าราชการและประชาชนทั่วไปมีความเป็นอยู่และดำเนินชีวิตตามแบบของเศรษฐกิจพอเพียง และพึ่งตนเองเป็นหลัก

(๑๔) ส่งเสริม สนับสนุนจัดตั้งวิสาหกิจชุมชน เพื่อสร้างความมั่นคงของเศรษฐกิจในระดับชุมชน เพื่อให้ประชาชนทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของชาติ

(๑๕) กำหนดมาตรการการควบคุมราคาสินค้าเครื่องอุปโภคบริโภค ตลอดจนการค้ากำไรเกินควรเพื่อป้องกันการกักตุนสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพ

(๑๖) ส่งเสริม สนับสนุนการอนุรักษ์ พัฒนาการประกอบอาชีพของคนไทยเป็นการเฉพาะเพื่อปกป้องและพัฒนาศักยภาพในการดำรงชีวิตที่มั่นคง ปลอดภัย

๕. นโยบายด้านการศึกษา

การศึกษาเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาชาติ การพัฒนาระบบการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ สังคมของชาติ หากวางรากฐานให้เด็กและเยาวชนของชาติมีความรู้ความเข้าใจ ความคิด สติ ปัญญา ในการพัฒนาตนเองให้ถึงขีดสุดแห่งศักยภาพ พัฒนาสังคมและประเทศชาติ ให้เกิดความมั่นคง ยั่งยืน พรรคมีแนวทางการปฏิบัติดังนี้คือ

(๑) ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ ปี ที่ทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ตลอดจนระดมการมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วนเข้ามาจัดการศึกษาเพื่อปวงชนชาวไทย ที่สอดคล้องกันทุกระบบ

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ ในทุกระดับชั้น ให้มีความก้าวหน้าทันสมัย สอดคล้องกับสังคม ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ความเชื่อ โดยมุ่งเน้นการใช้สื่อ การเรียนรู้ เพื่อให้เด็กนักเรียน นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ เท่าทันการพัฒนาของเทคโนโลยี ตามกระแสโลกยุคสารสนเทศและสอดคล้องสภาพสังคมไทย

(๓) จัดให้มีการปลูกฝังหน้าที่ พลเมือง ศิลธรรม สำหรับพัฒนาคุณภาพ ศักยภาพ ของประชาชนชาวไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ที่สอดคล้องสัมพันธ์ กับสังคม ศิลปะ วัฒนธรรม ศาสนา ความเชื่อ ของประเทศไทยในทุกระบบการศึกษา

(๔) ส่งเสริม สนับสนุน การศึกษานอกระบบ แก่ผู้ด้อยโอกาส เพื่อพัฒนาคุณภาพ ทางการศึกษาของประชาชน แบบไร้ข้อจำกัด ทางอายุ พื้นที่การศึกษา และอื่น ๆ เพื่อความแข็งแกร่ง ของการพัฒนาประชาชน เพื่อพัฒนาชาติ และจัดการศึกษาตามอัธยาศัยเพื่อพัฒนาฝีมือ อาชีพ ของประชากรตลอดชีวิต

(๕) ส่งเสริม สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลของระบบการศึกษาไทยในทุกระดับ แบบบูรณาการ (Education Information Center) เพื่อพัฒนาระบบการศึกษาไทยให้สอดคล้องสัมพันธ์ และมี พัฒนาการที่เท่าทันการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นของโลก

(๖) ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ศาสนา วัฒนธรรม ความเชื่อ ตลอดจนสัมพันธ์สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก

(๗) ส่งเสริม สนับสนุนแก่เด็กและเยาวชนที่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีฐานะยากจน ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานสามารถให้เข้าเรียนได้โดยไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียนทุกระดับการศึกษา

(๘) สนับสนุน ส่งเสริมการพัฒนาองค์กรวิชาชีพ เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ แก่บุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน การศึกษาชาติ รวมถึงให้บุคลากรทางการศึกษามีความเจริญก้าวหน้าจากการปฏิบัติงานอย่างสูงสุด

(๙) ส่งเสริม สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทุกระดับได้มีการดำเนินกิจกรรมร่วมกัน เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และทัศนศึกษาของแต่ละสถาบัน

(๑๐) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการผลิตบุคลากรในสาขาวิชาชีพที่กำลังขาดแคลนโดยมุ่งเน้น เพื่อให้มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น ด้านคณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์ การแพทย์ วิศวกรรม ให้พอเพียงทั้งปริมาณและคุณภาพ

(๑๑) ส่งเสริม สนับสนุนทุนการศึกษาให้ผู้ที่ยังขาดโอกาสในสังคมและผู้พิการมีโอกาสเข้าศึกษา และฝึกอบรมวิชาชีพมากขึ้น โดยยึดถือการพึ่งตนเองเป็นหลัก

(๑๒) เสริมสร้างสวัสดิการ ขวัญกำลังใจ และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ให้แก่ครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับ

(๑๓) พัฒนาระบบการบริหาร การจัดการกระบวนการเรียนรู้ และการดำเนินการทั้งปวงของสถาบัน การศึกษาให้สอดคล้องกับโครงสร้างการปฏิรูปการศึกษา

(๑๔) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการแปลและเรียบเรียงหนังสือหรือตำราเรียน หรือ เอกสารอ้างอิงที่ใช้ในสถาบันการศึกษาในต่างประเทศเพื่อให้นักเรียนและนักศึกษามีโอกาสได้ศึกษา หาความรู้ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

(๑๕) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดทำหนังสือตำราเพื่อใช้ประกอบในการเรียนรู้ให้เหมาะสม สอดคล้องต่อสภาพการศึกษา สังคม ศาสนา ศิลปะวัฒนธรรม และประเพณีของไทย

๖. นโยบายด้านการต่างประเทศ

การสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อมิตรประเทศ มีความสำคัญยิ่งต่อความมั่นคงด้านเศรษฐกิจ ของชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรการต่าง ๆ ที่ถูกกำหนดขึ้น เพื่อให้ประชาคมโลกสามารถเชื่อมโยงกัน ทั้งทางด้านความร่วมมือทางการทหาร การค้า สังคม และอื่น ๆ เพื่อให้ประเทศชาติได้ประโยชน์ สูงสุด พรรคแนวทางการปฏิบัติดังนี้คือ

(๑) ดำเนินนโยบายอย่างอิสระโดยยึดหลักการของผลประโยชน์ และความมั่นคงของชาติ เป็นสำคัญ

(๒) กระชับความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศทุก ๆ ประเทศโดยไม่เลือกการปกครอง ในลัทธิที่แตกต่างกัน และให้ความสำคัญในด้านการทูตอย่างมีนัยยะสำคัญ

(๓) พัฒนาคือความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ

(๔) ทบทวนและปรับปรุงสนธิสัญญาต่าง ๆ ส่วนที่ประเทศไทยเสียเปรียบให้ดีขึ้น อย่างสมบูรณ์แบบ

(๕) ส่งเสริม สนับสนุนให้สถานทูตไทยที่ประจำอยู่ในประเทศต่าง ๆ เป็นตัวกลาง ในการประชาสัมพันธ์ ด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมไทย การท่องเที่ยว การค้าขาย และการส่งออก อย่างมีประสิทธิภาพ

(๖) ได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้น้อยที่สุดโดยปราศจากเงื่อนไขที่จะทำลายประโยชน์และความมั่นคง ตลอดจนการแทรกแซงกิจการภายในทั้งปวงของชาติ

(๗) ส่งเสริม สนับสนุนให้สถานทูตไทยที่ประจำอยู่ในต่างประเทศศึกษาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในทางการเมือง การค้าขาย สังคมและวัฒนธรรมเพื่อนำมาประสานสัมพันธ์ไมตรีให้เกิดความมั่นคงของประเทศในด้านการปฏิบัติการทางการทูต

(๘) ส่งเสริม สนับสนุนให้สถานทูตไทยที่ประจำอยู่ในต่างประเทศดูแล ช่วยเหลือคุ้มครองและบริการคนไทยที่ไปอาศัยหรือไปดำเนินธุรกิจอยู่ในประเทศนั้น ๆ อย่างเป็นระบบและรูปธรรม

(๙) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษา ศิลปะและวัฒนธรรมผ่านสถานทูตไทยหรือสถาบันศูนย์ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติในต่างประเทศ

(๑๐) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนทางด้านวิชาการทหาร ผ่านผู้ช่วยทูตฝ่ายทหารเพื่อความมั่นคงของประเทศ

(๑๑) ส่งเสริม สนับสนุนองค์การระหว่างประเทศ ที่ทำหน้าที่ประสานกับตำรวจสากล ในการป้องกันการก่อการร้ายข้ามชาติและการติดตามจับกุมผู้ต้องหาที่หลบหนีเข้ามาแฝงตัวภายในประเทศ หรือการหลบหนีออกนอกประเทศ

๗. นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรของประเทศถือเป็นทรัพย์สินมีค่าของแผ่นดิน มนุษย์เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีหรือมีปัญหา ส่งผลกระทบต่อการดำรงอยู่ของชุมชนในทุกมิติ ดังนั้นพรภูมิแนวทางปฏิบัติดังนี้คือ

(๑) สำรวจข้อมูลศักยภาพของทรัพยากร แร่ธาตุเศรษฐกิจ ทุกชนิดในประเทศไทย และประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) กำหนดมาตรการควบคุมการใช้ทรัพยากรของชาติให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนและประเทศชาติอย่างมีส่วนร่วม

(๓) กำหนดแผนการใช้และพิทักษ์ทรัพยากรที่มีคุณค่าของชาติอย่างประหยัดและคุ้มค่าที่สุด

(๔) ให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ และคุณค่าของระบบนิเวศน์รวมทั้งทรัพยากรของชาติแก่ประชาชนอย่างกว้างขวาง

(๕) ส่งเสริม สนับสนุนการแก้ปัญหามลภาวะและสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

(๖) พื้นฟูระบบนิเวศน์และทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลายไปอย่างมากให้กลับคืนสู่สภาพที่สมบูรณ์ และอนุรักษ์ปรับปรุงสภาพแวดล้อมของธรรมชาติให้คงไว้อย่างเป็นรูปธรรม

(๗) จัดทำแผนการใช้ทรัพยากรของชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยไม่เกิดผลเสียต่อสิ่งแวดล้อมโดยการ ผสมผสานกับเทคโนโลยีที่เหมาะสม และมุ่งเน้นการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมถึงการมีส่วนร่วมในทุกภาคในการจัดทำแผนรวมถึงการนำไปปฏิบัติและติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ

(๘) กำหนดมาตรการหยุดยั้งการทำลายป่าไม้และทรัพยากรของชาติโดยเด็ดขาดพร้อมทั้งดำเนินการฟื้นฟูอนุรักษ์ สภาพต้นน้ำลำธาร เพื่อคงไว้ซึ่งป่า และธรรมชาติที่สมบูรณ์

(๙) กำหนดมาตรการควบคุมการทำประมงในเขตหวงห้าม และฤดูกาลขยายพันธุ์อย่างเป็นระบบ

(๑๐) ส่งเสริม สนับสนุนการทำประมงทุกรูปแบบอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ และไม่สร้างความเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติ

(๑๑) กำหนดมาตรการควบคุมการอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าและสัตว์อนุรักษ์ให้เป็นระบบ และเป็นรูปธรรม

๘. นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว

ประเทศไทยมีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงาม ทั้งทางบก ทะเลที่แตกต่างหลากหลาย ครอบคลุมอยู่ทั่วประเทศ รวมถึงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ความเชื่อ ที่เหมาะสมสำหรับการใช้และพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีสถานที่อันเป็นประวัติศาสตร์สำคัญของชาติไทย มาช้านาน เหมาะสำหรับการทัศนศึกษาอยู่ทั่วประเทศ และที่สำคัญรายได้จากการท่องเที่ยวโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากนักท่องเที่ยวต่างชาตินับเป็นรายได้บริการที่สำคัญของประเทศ พรรคมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้คือ

(๑) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติให้สวยงามและคงความเป็นธรรมชาติ ให้มากที่สุด

(๒) ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาแผนแม่บทการจัดการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาที่แตกต่างหลากหลายของประเทศ

(๓) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการบริการจัดการ การท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งเน้นความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

(๔) ส่งเสริม สนับสนุนจัดทำข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนเส้นทาง การเดินทางตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด ทั้งภาคภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยวทั่วโลก

(๕) ส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชน เป็นผู้มีส่วนที่รับผิดชอบดูแลการท่องเที่ยวในพื้นที่ของตนเอง โดยจัดอบรมให้ความรู้ในด้าน การให้บริการดูแลนักท่องเที่ยว

(๖) ส่งเสริม สนับสนุนการจัดอบรมให้ความรู้ความเข้าใจให้กับนักท่องเที่ยวการให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่นักท่องเที่ยว การจัดทำเอกสาร โฆษณาประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว การจัดพื้นที่ในหมู่บ้านให้เป็นสถานที่พักแก่นักท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน การให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

(๗) ส่งเสริม สนับสนุนให้หน่วยงานที่รับผิดชอบการท่องเที่ยวให้จัดการประชาสัมพันธ์ทั้งในประเทศ ต่างประเทศ เพื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ตามความรับผิดชอบของตนเอง ให้เป็นที่รับรู้ และเชิญชวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศ

(๘) ส่งเสริม สนับสนุนการจัดสร้างเส้นทางคมนาคมอย่างเหมาะสมในการเดินทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว

(๙) กำหนดมาตรการควบคุมการให้บริการค่าอาหาร และที่พักในแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานสากล โดยมุ่งเน้นความปลอดภัยในสุขอนามัย ชีวิต และทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวเป็นสำคัญ

๕. นโยบายด้านการสื่อสาร

การสื่อสารนับเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งต่อการบริหารจัดการ โลกปัจจุบันเป็นโลกแห่งการสื่อสารแบบไร้ข้อจำกัด การพัฒนาการสื่อสารจึงจำเป็นต้องรวดเร็วเท่าทันกับเทคโนโลยีการสื่อสาร ตามกระแสสังคมยุคสารสนเทศ พรรคมีแนวทางการปฏิบัติดังนี้คือ

(๑) จัดให้มีระบบการสื่อสารที่มีเครือข่ายเชื่อมโยงได้ในทุกพื้นที่ทั่วประเทศด้วยเครื่องมือและอุปกรณ์ ที่ทันสมัย

(๒) ป้องกันระบบผูกขาดจากบริษัทเอกชนและสนับสนุนให้มีการค้าเสรีเพื่อประโยชน์ในการรับบริการสูงสุด ของประชาชน

(๓) ทบทวน แก้ไขสัญญาสัมปทานที่เอาเปรียบประชาชน หรืออ่อนปรนลงมาเพื่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการบริการประชาชน

- (๔) ให้มีการจัดสรรแถบคลื่นวิทยุซึ่งเป็นทรัพยากรของชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยรวม
- (๕) กำหนดมาตรการแก่บริษัทหรือองค์กรต่าง ๆ ที่ได้รับสัมปทานจากหน่วยงานของรัฐ ในการเป็นเจ้าของ แถบคลื่นความถี่วิทยุหรือสัมปทานอื่น ๆ ให้สนับสนุนอุตสาหกรรมโดยในอัตราที่เหมาะสมและประกอบภายในประเทศ
- (๖) ป้องกันการลงทุนด้านการสื่อสารที่ซ้ำซ้อนเกินความต้องการ
- (๗) ส่งเสริมสนับสนุนการให้บริการสื่อสารขั้นพื้นฐานของรัฐที่มีต่อประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ และทั่วถึง

๑๐. นโยบายด้านการขนส่งและคมนาคม

ประเทศไทยในปัจจุบันใช้ระบบการขนส่งคนและสินค้าด้วยรถยนต์ รถบรรทุก รถไฟ เครื่องบิน เรือเป็นหลัก นอกจากนี้จะมีต้นทุนที่สูงแล้วยังใช้พลังงานเป็นจำนวนมากก่อให้เกิดมลพิษต่อสภาวะแวดล้อมซึ่งบประมาณในการซ่อมบำรุงทั้งยานยนต์ และเส้นทางคมนาคมจำนวนมาก พรรคมีแนวทางการปฏิบัติดังนี้คือ

- (๑) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการบริหารจัดการระบบการขนส่งสินค้า (Logistic) ทั้งระบบการขนส่ง ด้วยระบบเส้นทางคมนาคมเฉพาะของสินค้า สถานที่เก็บสินค้า การกระจายสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งทางด้านการใช้พลังงาน ระยะเวลา และต้นทุนในการขนส่งสินค้าที่ต่ำสุดเพื่อประโยชน์ของผู้บริโภค
- (๒) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการขยายเส้นทางในการคมนาคมให้เชื่อมโยงกันอย่างมีประสิทธิภาพทั่วประเทศ ทั้งทางบก ทางน้ำ ทางรถไฟ ทางอากาศ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประชาชนและประเทศชาติ
- (๓) ส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดการแข่งขันเสรีในการให้บริการด้านการจัดการขนส่ง เพื่อให้เกิดประโยชน์ สูงสุดต่อประชาชนและประเทศชาติ
- (๔) ส่งเสริม สนับสนุนและส่งเสริมในการให้มีการจัดระบบการจราจรในทุกจังหวัดให้เป็นระเบียบ เพื่อลดปัญหาหามลภาวะเป็นพิษต่อสภาพแวดล้อม สูญเสียพลังงานลดอุบัติเหตุ เวลา และอื่น ๆ
- (๕) ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนใช้ยานพาหนะขนาดที่เหมาะสมเพื่อลดการใช้พลังงานลดปัญหาหามลภาวะเป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ส่งเสริม สนับสนุนให้ทุกจังหวัดมีเส้นทางรถจักรยาน ประชาสัมพันธ์ให้เยาวชนประชาชน ใช้รถจักรยาน เพื่อลดการใช้พลังงาน และลดปัญหาหามลภาวะ

(๓) ส่งเสริม สนับสนุนให้อุตสาหกรรมยานยนต์ ผลิตรถยนต์ขนาดเล็กที่ประหยัดพลังงาน

๑๑. นโยบายด้านการเกษตรและปศุสัตว์

ประเทศไทยมีความเหมาะสมในการทำการเกษตรกรรมเป็นอย่างยิ่งทั้งนี้เนื่องจากสภาพธรรมชาติเอื้ออำนวย ในด้านอากาศ ฤดูกาล แหล่งน้ำ เรามีประชากรเป็นจำนวนมากที่มีอาชีพเป็นเกษตรกร อีกทั้งประชาชนคนไทยบริโภคข้าวเป็นอาหารหลัก นอกจากนี้เรายังบริโภคพืชผล ผักจากการเกษตร ตลอดจนเนื้อสัตว์ ที่มาจาก วัว ควาย หมู ไก่ ปลา และอื่น ๆ ดังนั้นถ้ามีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ เกษตรกรไทยก็จะมีรายได้ในระดับมาตรฐานที่ดี มีคุณภาพชีวิตสามารถผลิตอาหารป้อนสู่สังคมไทย และพัฒนาไปเป็นครัวของโลกในอนาคตได้ พรรคมีแนวทางการปฏิบัติ ดังนี้คือ

(๑) พัฒนาศูนย์ข้อมูลทางวิชาการแสดง ราคาของผลิตผลทางการเกษตร และราคาของอาหาร ประเภทอื่น ๆ ตลอดจนข้อมูลในเรื่องปริมาณ ที่มีการผลิตพื้นที่เพาะปลูกให้เป็นปัจจุบัน เพื่อเกษตรกร สามารถตัดสินใจในการลงทุนทำการเกษตรกรรมหรือการปศุสัตว์ในพื้นที่ของตนเอง อีกทั้งรู้ราคาที่เหมาะสมในการจำหน่ายผลผลิตของตนเองเพื่อประโยชน์สูงสุดของเกษตรกร

(๒) พัฒนาระบบการให้ความรู้ทางวิชาการด้านการเกษตร และการปศุสัตว์เพื่อให้เกษตรกร สามารถ สร้างผลผลิตได้มูลค่าสูงสุด

(๓) ส่งเสริมสนับสนุน และปรับปรุง พัฒนาระบบสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกรและกลุ่มสาขาอาชีพทุกรูปแบบให้มีประสิทธิภาพและมีบทบาทที่เข้มแข็งขึ้นทั้งด้านการผลิตและการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากชุมชนของตนเอง ตลอดจนการบริหารองค์กรเพื่อการพึ่งตนเองในยุคข้อมูลสารสนเทศ

(๔) ประกันการผลิตและราคาผลผลิตของเกษตรกรอย่างเป็นระบบและเป็นธรรม เพื่อแก้ปัญหาการผลิตและราคาผลผลิตที่ตกต่ำ

(๕) ส่งเสริม สนับสนุนการค้นคว้าและพัฒนาเกษตรกรรมแบบผสมผสานและแบบปลอดภัยให้สอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าด้านเทคโนโลยีชีวภาพ ขยายตลาดสินค้าเกษตรกรรมแบบปลอดภัยให้กว้างขวางยิ่งขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๖) ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำ แม่น้ำ ชายฝั่งทะเล ทั้งประเทศให้เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติ สะอาด ปราศจากสารพิษเนื่องจากมลภาวะและพาหะของโรคร้ายต่าง ๆ

(๗) ปรับปรุงระบบชลประทาน แหล่งน้ำต่าง ๆ ให้ทั่วถึงทุกภาค เพื่อผลประโยชน์ทางการเกษตร การประปา และการป้องกันน้ำท่วมอย่างเป็นระบบ

(๘) ส่งเสริม สนับสนุนการตลาดการเกษตรและการปศุสัตว์ของสหกรณ์จังหวัดทุกจังหวัด เพื่อผลการตลาดภายในประเทศและตลาดส่งออกอย่างเป็นระบบ

(๙) ปรับปรุงระบบและวิธีการปฏิรูปที่ดินให้เป็นรูปธรรมอย่างจริงจัง เพื่อป้องกันการรุกกล้า เขตที่ดินที่เป็นป่าสงวนและที่สาธารณะ

(๑๐) ส่งเสริม สนับสนุนการปลูกป่าชายเลนทั่วประเทศเพื่อส่งเสริมการเพาะพันธุ์ปลา ตามธรรมชาติ

(๑๑) ส่งเสริม สนับสนุนการผลิตปุ๋ยธรรมชาติเพื่อให้เกษตรกรใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ลดค่าใช้จ่าย ลดปัญหามลภาวะอันเป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อมและต่อสุขภาพของเกษตรกร

(๑๒) ส่งเสริม สนับสนุนการลงทุนในการผลิตปุ๋ยที่ใช้สารเคมีที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม น้อยที่สุด

(๑๓) ส่งเสริม สนับสนุน การลงทุนในการผลิตอาหารสัตว์ ที่ใช้วัสดุในประเทศให้กระจาย อยู่ทั่วทุกภูมิภาคเพื่อลดค่าใช้จ่ายแก่เกษตรกร

(๑๔) ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการผลิตพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ของสัตว์เศรษฐกิจ ในระดับท้องถิ่นเพื่อควบคุมให้เกษตรกรทำการปศุสัตว์ให้เกิดมูลค่าสูงสุด

(๑๕) ส่งเสริม สนับสนุน การจัดตั้งควบคุมป้องกันโรคติดต่อของสัตว์เศรษฐกิจ เพื่อป้องกัน ความเสียหายต่อเกษตรกรที่ประกอบการปศุสัตว์

(๑๖) ปฏิรูปที่ดินเพื่อให้เกษตรกร ชาวนา ชาวไร่ มีที่ทำกินเป็นของตนเองและกำหนดพื้นที่ ทางการเกษตร ป่าไม้ การปศุสัตว์ อุตสาหกรรม และที่อยู่อาศัยให้เป็นพื้นที่จัดสรร เฉพาะกิจกรรม ข้างต้นทั่วประเทศ

๑๒. นโยบายด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมนับเป็นกิจกรรมหลักที่ขับเคลื่อนการเจริญเติบโตเศรษฐกิจระดับชาติ หากการพัฒนาอุตสาหกรรมในชาติประสบความสำเร็จ ประเทศไทยก็จะไม่มีปัญหาการว่างงาน ประชาชน ที่อยู่ในภาคอุตสาหกรรม ก็จะมีรายได้ดี ระบบเศรษฐกิจจะมีโครงสร้างที่แข็งแกร่ง ส่งผลดี ต่อประเทศในทุกทาง พรรคมีแนวทางการปฏิบัติดังนี้คือ

(๑) ส่งเสริม สนับสนุนในการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลอุตสาหกรรม เพื่อรวบรวมข้อมูลผู้ผลิต ผลิตภัณฑ์ กำลังการผลิต แยกประเภทสินค้าที่ผลิตเป็นศูนย์กลางการให้บริการเบื้องต้น ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ เพื่อให้บริการแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม อีกทั้งเป็นศูนย์กลางในการแนะนำ

การลงทุนเบื้องต้นต่อผู้สนใจที่จะลงทุน เพื่อทราบสถานะภาพการลงทุน แนะนำ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้ประกอบการ

(๒) ส่งเสริม สนับสนุนให้การคุ้มครองผลผลิตที่สามารถผลิตได้ภายในประเทศ

(๓) ปลุกจิตสำนึกให้ประชาชนทุกหมู่เหล่าใช้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยภูมิปัญญาไทย

(๔) ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาฝีมือและทักษะแรงงานไทยให้มีความสามารถเฉพาะทางมากขึ้นเพื่อป้อนแรงงานเข้าสู่อุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๕) ส่งเสริม สนับสนุนเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนให้เป็นอุตสาหกรรมท้องถิ่น และนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานมุ่งเน้นการขยายตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๖) เร่งรัดการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและความจำเป็นขั้นพื้นฐานระบบสาธารณูปโภคให้พอเพียงโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระบบการจัดการขนส่งสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพรวดเร็ว ต้นทุนต่ำ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาขยายการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรม และรักษาไว้ซึ่งสภาพสิ่งแวดล้อม และธรรมชาติที่ดี

(๗) ส่งเสริม สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ตลอดจนอาจารย์และนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการค้นคว้าพัฒนาและวิจัยเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพของผลผลิตอุตสาหกรรมของประเทศ

(๘) กำหนดมาตรการควบคุมมลภาวะที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมอย่างเข้มงวด เพื่อรักษาไว้ซึ่งสภาพสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติที่ดีตามมาตรฐานสากล

(๙) ให้การสนับสนุน คุ้มครองอย่างเต็มรูปแบบกับโรงงานอุตสาหกรรมของคนไทย ทั้งโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดใหญ่ เพื่อที่จะเป็นหลักของระบบอุตสาหกรรมของชาติในเชิงการผลิตเพื่อการตลาดทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

(๑๐) ให้การสนับสนุนในการลงทุนร่วมกันกับบริษัทต่างชาติและโรงงานอุตสาหกรรมทุกชนิดในรูปแบบของการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่มีฐานการผลิตอยู่ในประเทศไทย

(๑๑) ออกมาตรการให้หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงานมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของโดยเป็นผู้ถือหุ้นกับบริษัทและโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ของชาติ เพื่อเปิดโอกาสสนับสนุนให้ผลผลิตของอุตสาหกรรมดังกล่าวได้มีส่วนในการนำกลับมาขายให้กับหน่วยงานของรัฐรวมถึงการพัฒนาและวิจัยร่วมกันต่อไป

(๑๒) ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าของผลผลิตจากการเกษตร และการปศุสัตว์อย่างเต็มรูปแบบและต่อเนื่อง

(๑๓) ส่งเสริม สนับสนุนให้คณะกรรมการ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทย (กกร) จัดทำแผนการพัฒนาอุตสาหกรรม เพื่อการเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ร่วมกับสภาพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติเพื่อกำหนดเป็น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติระยะยาว เพื่อรัฐจะได้ทำการจัดสรรงบประมาณการพัฒนา การจัดการตามแผนที่ทุกฝ่ายกำหนดไว้อย่างต่อเนื่อง

๑๓. นโยบายด้านการสาธารณสุข

รัฐมีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณสุขพื้นฐานต่อประชาชนทุกระดับเท่าเทียมกันเพื่อให้ ประชาชนมีสุขภาพสมบูรณ์ แข็งแรง เพื่อความมั่นคงของพลังประชาชน พรรคมีแนวทางการปฏิบัติ ดังนี้คือ

(๑) ส่งเสริม สนับสนุนการให้บริการด้านสาธารณสุขแก่ประชาชนทุกระดับอย่างมี ประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

(๒) เพิ่มมาตรการการควบคุมการโฆษณาสินค้าบางประเภทที่ให้โทษต่อสุขภาพและร่างกาย ของประชาชน

(๓) ส่งเสริม สนับสนุนให้อาามัยระดับตำบล อำเภอ และโรงพยาบาลทุกจังหวัดให้มีการ บริการที่ดีและทั่วถึงเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง

(๔) ปรับโครงสร้างการให้บริการของด้านบริการต่าง ๆ ของสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น เช่น การรักษาโรคต่าง ๆ โดยผ่านข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ การเก็บสำรongsายชนิดต่าง ๆ ไว้ที่ศูนย์ของจังหวัด เป็นต้น

(๕) ควบคุมการคิดค่ารักษาพยาบาลของโรงพยาบาลเอกชนให้มีความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

(๖) เพิ่มมาตรการ การให้บริการของโรงพยาบาลของรัฐทุกแห่งให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และจัดให้มีแพทย์และพยาบาลเพียงพอกับโรงพยาบาลของรัฐทุกแห่งในต่างจังหวัด

(๗) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีศูนย์ควบคุมโรคติดต่อ โดยให้บริการตรวจเช็คร่างกาย แก่ประชาชนเพื่อป้องกันมิให้เกิดโรคติดต่อกันในขั้นรุนแรง

(๘) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการผลิตยารักษาโรคเองภายในประเทศเพื่อลดต้นทุน และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล

- (๘) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการวิจัยพัฒนาการรักษาโรคต่าง ๆ โดยใช้วัสดุที่มีอยู่ในประเทศ
- (๑๐) มีมาตรการควบคุมการนำเข้ายาปราบศัตรูพืชที่มีสารพิษเฉียบพลัน เพื่อป้องกันอันตรายแก่ผู้ใช้ยาปราบศัตรูพืช
- (๑๑) มีมาตรการควบคุมการนำเข้าสัตว์หรือพาหะต่าง ๆ ทุกชนิดที่มาจากต่างประเทศ เพื่อป้องกันโรคติดต่ออันตรายต่อชีวิตต่อสัตว์และคน
- (๑๒) มีมาตรการควบคุมการเดินทางเข้ามาในประเทศของชาวต่างประเทศ ซึ่งมุ่งเน้นการเดินทางจากพื้นที่กำลังมีโรคติดต่อร้ายแรง เพื่อป้องกันโรคติดต่อมาระบาดภายในประเทศ
- (๑๓) ส่งเสริม สนับสนุนให้อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) มีความรู้ความเข้าใจในการดูแลสุขภาพพื้นฐาน ให้ทำหน้าที่หมอบ้านเป็นองค์กรหลักในการสร้างคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น

๑๔. นโยบายด้านการต่อต้านยาเสพติด

ปัญหาเสพติดนับเป็นภัยคุกคามร้ายแรงต่อการพัฒนาชาติ โดยเฉพาะเยาวชน อีกทั้งยังก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม ประเทศชาติต้องสูญเสียงบประมาณเพื่อใช้ในการป้องปรามปราบปรามอยู่เป็นจำนวนมาก ดังนั้นเพื่อทำการต่อต้านยาเสพติดพรรคมีแนวทางการปฏิบัติดังนี้คือ

- (๑) ส่งเสริม สนับสนุน การให้ความรู้ความเข้าใจถึงภัยของยาเสพติดทุกชนิดแก่เยาวชนทั้งในและนอกสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง
- (๒) ส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรมอันเป็นประโยชน์ที่ให้เยาวชนมีกิจกรรมต่อต้านยาเสพติด
- (๓) ป้องกันและปราบปรามการนำเข้า การผลิต การจำหน่าย การเสพยาเสพติดให้โทษอย่างเฉียบขาด รวมถึงลดจำนวนผู้เสพยาเสพติดหน้าใหม่ในการใช้ยาเสพติดทุกชนิด
- (๔) ส่งเสริม สนับสนุนให้การประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพของทหารและตำรวจตระเวนชายแดนรวมถึงผู้เกี่ยวข้อง ในการป้องกันการนำเข้า การผลิต และจำหน่ายยาเสพติดให้โทษทุกประเภทตามแนวชายแดนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง
- (๕) ให้ความคุ้มครองและกักกันผู้ที่ติดยาเสพติด และใช้วิธีการแพทย์การฟื้นฟูระบบทางร่างกายและจิตใจเพื่อให้เขาเหล่านั้นกลับสู่สภาพเดิมและมีความรู้ ความเข้าใจถึงภัยของยาเสพติดรวมถึงการคืนคนดีให้กับสังคมอย่างเป็นระบบ
- (๖) ให้มีมาตรการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างรุนแรงในกรณีที่สืบทราบได้ว่ามีส่วนพัวพันกับการผลิตการจำหน่ายและการเสพยาเสพติดให้โทษ

(๗) กำหนดมาตรการลงโทษผู้นำเข้า ผู้ผลิต ผู้จำหน่าย ยาเสพติดให้โทษอย่างรุนแรง

๑๕. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นการสร้างนวัตกรรมที่เป็นมูลค่าเพิ่มที่สำคัญของประเทศชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นกระบวนการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง นับเป็นภารกิจที่สำคัญยิ่งทั้งต่อกระบวนการพัฒนาบุคลากรและประเทศชาติในส่วนรวม พรรคมีแนวทางการปฏิบัติดังนี้คือ

(๑) ส่งเสริม สนับสนุนทุนการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกให้แก่นักเรียน นักศึกษา ที่มีความต้องการเป็นผู้เชี่ยวชาญพิเศษเฉพาะด้าน เพื่อนำมาพัฒนาขยายองค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญแก่ผู้อื่นต่อไป

(๒) ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเน้นให้นักเรียน นักศึกษา อาจารย์จากสถาบันการศึกษานักวิชาการจากส่วนงานราชการต่าง ๆ ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญภาคเอกชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนา เพื่อประโยชน์ในเชิงอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม การบริหาร และคุณภาพของชีวิตประชาชน และการส่งออก

(๓) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีกับนานาประเทศ เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อก่อให้เกิดความคิดริเริ่มและเพื่อให้เทคโนโลยีเหล่านั้นมีคุณภาพและพอเพียงเพื่อที่จะพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจของชาติต่อไป

(๔) ให้นำเทคโนโลยีของการใช้พลังงานจากธรรมชาติต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้วมาประยุกต์ในเชิงอุตสาหกรรม การเกษตรและการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพเพื่อประโยชน์โดยรวมของประชาชน

(๕) ส่งเสริม สนับสนุนให้หน่วยงานเอกชนสามารถนำเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่คิดค้นโดยคนไทยมาประยุกต์เพื่อผลิตออกจำหน่ายสู่ตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ

(๖) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการลงทุนทำวิจัยและพัฒนา ร่วมกับต่างประเทศ เพื่อนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้กับอุตสาหกรรมทุกภาคส่วนภายในประเทศ

๑๖. นโยบายด้านการส่งเสริมแรงงาน และสวัสดิการสังคม

การส่งเสริมประชาชนที่ใช้แรงงานเพื่อการพัฒนาประเทศนับเป็นสิ่งสำคัญยิ่งเพราะแรงงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง นอกจากการจะมีคุณค่าเพื่อการพัฒนาภายในประเทศแล้ว เรายังสามารถ

ส่งออกแรงงานไทย ไปให้บริการในต่างประเทศด้วย ดังนั้นรัฐจึงมีหน้าที่ต้องให้สวัสดิการสังคมแก่แรงงานที่สำคัญเหล่านี้ในพื้นฐานที่มีคุณภาพพรรคมีแนวทางการปฏิบัติดังนี้คือ

(๑) จัดทำศูนย์ข้อมูลแรงงานไทย โดยสำรวจสถานภาพแรงงานไทยทั่วประเทศ โดยจัดระบบการจัดทำทะเบียนแรงงาน ข้อมูลพื้นฐานแรงงาน ที่อยู่ติดต่อได้ ความสามารถเฉพาะทาง สภาพการว่างงานความต้องการทำงาน ตลอดจนศึกษาความต้องการแรงงานในต่างประเทศ เพื่อให้แรงงานไทยสามารถก่อให้เกิดรายได้ต่อตนเอง ประเทศชาติมีประสิทธิภาพการทำงานสูงสุด และเป็นประโยชน์ต่อแรงงานไทยโดยรวม

(๒) แก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ประกาศ และคำสั่งที่ไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับแรงงาน และสาขาอาชีพต่าง ๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

(๓) ขยายการว่าจ้างแรงงานทั้งภาครัฐและเอกชนให้มากยิ่งขึ้นและให้มีองค์กรของรัฐมาดำเนินการควบคุมและดูแลการว่าจ้างอย่างใกล้ชิด เพื่อขจัดการขูดรีดแรงงานที่ไม่เป็นธรรมให้หมดสิ้นไป

(๔) เพิ่มความมั่นคงในการทำงานและหลักประกันในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงานทั้งที่ทำงานในประเทศและต่างประเทศ โดยมีองค์กรของระบบการประกันสังคมมาเป็นผู้รองรับในกรณีตกงาน เจ็บป่วย ลาคลอด และอื่น ๆ

(๕) ส่งเสริม สนับสนุนการจัดตั้งสหภาพแรงงาน กลุ่มสมาคม และชมรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและความมั่นคงของชาติ

(๖) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีระบบแรงงานสัมพันธ์ การคุ้มครองแรงงานและมาตรการความปลอดภัย ในการทำงานทั้งแบบทวิภาคีและไตรภาคีให้นายจ้างและลูกจ้างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

(๗) ส่งเสริม สนับสนุนการฝึกอบรมแก่ประชาชน เกษตรกร ตลอดจนปกป้องสิทธิและผลประโยชน์ อันพึงมีพึงได้ของประชาชนทุกสาขาอาชีพ

(๘) ส่งเสริม สนับสนุนจัดตั้งศูนย์สารสนเทศและสวัสดิการให้เป็นศูนย์ข้อมูลในการให้สวัสดิการแรงงานต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ผู้ใช้แรงงาน

(๙) ส่งเสริม สนับสนุนและปรับปรุงกฎหมาย เพื่อให้มีกองทุนบำนาญแห่งชาติสำหรับผู้ที่ใช้แรงงานทุกสาขาอาชีพ เพื่อเป็นหลักและประกันความมั่นคงในการดำรงชีวิตภายหลังจากการเกษียณอายุ

(๑๐) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีกองทุนเพื่อสวัสดิการแรงงานและสังคมแห่งชาติเพื่อให้ประโยชน์แก่แรงงานไทยสูงสุด

(๑๑) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีกองทุนการประกันสุขภาพแห่งชาติทั้งผู้ใช้แรงงาน ครอบครัว ผู้ว่างงานรวมจนกระทั่งถึงผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

๑๓. นโยบายด้านการกีฬา

การกีฬานับเป็นกิจกรรมที่สำคัญยิ่งต่อการส่งเสริมการสร้างความรัก ความสามัคคี การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ตลอดจนเป็นเครื่องมือพัฒนาสุขภาพพลานามัยทั้งทางร่างกายและจิตใจของประชาชน ในชาติ กีฬาเป็นกิจกรรมที่ต้องร่วมกันเป็นหมู่คณะไม่จำกัดเชื้อชาติ ศาสนา เพศ พรรคมีแนวทางการปฏิบัติดังนี้คือ

(๑) ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาในระดับโรงเรียน หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด จนมาสู่ระดับชาติ เพื่อค้นหาสุดยอดนักกีฬาแต่ละประเภท รวมถึงการปลูกฝังการเล่นกีฬาด้วย กติกา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย รวมถึงใช้การกีฬาในการพัฒนาสุขภาพ ร่างกาย ความสามัคคี การมีระเบียบวินัย

(๒) ส่งเสริม สนับสนุนในการจัดหาทุนเพื่อให้การสนับสนุนแก่สุดยอดนักกีฬาในการฝึกซ้อมเสริมสร้างทักษะทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อก้าวขึ้นไปเป็นนักกีฬามืออาชีพระดับนานาชาติ

(๓) ส่งเสริม สนับสนุนการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพที่ดีของประชาชนโดยการสร้างสถานที่ฝึก สถานที่แข่งขัน และสถานที่พักผ่อนสาธารณะให้พอเพียงโดยเฉพาะในเมืองใหญ่

(๔) ส่งเสริม สนับสนุนให้ทุกจังหวัดมีสโมสรกีฬาของจังหวัดและอำเภอ เพื่อให้ประชาชนทุกหมู่เหล่ามีโอกาสได้เป็นสมาชิกเพื่อฝึกซ้อมหรือเล่นกีฬาตามที่ตนเองชอบ

(๕) ส่งเสริม สนับสนุนและส่งเสริมให้เอกชนมีสโมสรการกีฬาของตนเอง เพื่อให้องค์กรเหล่านั้นมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและสามารถพัฒนาให้เป็นสโมสรระดับชาติได้

(๖) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีสนามเด็กเล่นและสนามกีฬาทุกหมู่บ้านที่มีผู้คนอาศัยอยู่ตามจำนวนที่ระบุไว้ในกฎหมาย

(๗) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีสวนสาธารณะทุกแห่งที่มีผู้คนอาศัยอยู่หนาแน่นเพื่อเป็นปอดของธรรมชาติ และใช้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และใช้สำหรับออกกำลังกายและการนันทนาการของชุมชน

(๘) ส่งเสริม สนับสนุนการกีฬาและนักกีฬาของชาติให้มีขวัญกำลังใจและความสามารถอย่างแท้จริง เพื่อนักกีฬาเหล่านั้นจะได้สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติต่อไป

๑๘. นโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้พิการในสังคม

การป้องกันสตรี เด็ก เยาวชน ผู้ใหญ่ ผู้สูงอายุและผู้พิการในสังคมให้ได้รับบริการจากภาครัฐเท่าเทียมกันกับประชาชนทั่วไป นับเป็นภารกิจที่มีความสำคัญยิ่ง พรรคมีแนวทางการปฏิบัติดังนี้คือ

(๑) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย เพื่อส่งเสริมให้หญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียมกันและจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี เพื่อให้สตรีมีสิทธิและเสรีภาพโดยสมบูรณ์ในการพัฒนาประเทศทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

(๒) จัดหางานที่เหมาะสมและสงวนสิทธิของงานบางประเภทสำหรับสตรี เพื่อเปิดโอกาสให้สตรีมีโอกาสหางานทำได้มากขึ้น

(๓) คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เยาวชน ผู้ใหญ่ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการ ในสังคม ให้มีความเป็นอยู่ในสังคมอย่างเป็นธรรมและมีอาชีพที่เหมาะสม

(๔) ให้การคุ้มครองการใช้แรงงานเด็กอย่างเข้มงวดโดยการใช้แรงงาน จะต้องได้รับความยินยอมจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครองให้อยู่ในความดูแลของหน่วยงานของรัฐ และไม่ใช้แรงงานเด็กไปในทางที่ผิดและเกินกว่าเวลาที่กฎหมายระบุไว้

(๕) พัฒนาแก้ไขการใช้กฎหมายลงโทษ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่ทำทารุณกรรมและไม่เอาใจใส่ในการเลี้ยงดูบุตร หรือเด็กที่อยู่ในความอุปการะ

(๖) ให้การสนับสนุน บิดา มารดา หรือผู้ปกครองในการช่วยเหลือทางการเงินในกรณีที่มีภาระเรื่องบุตรอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะในกรณีที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน รัฐบาลจะต้องสนับสนุนให้เด็กไทยทุกคนมีความเป็นอยู่ที่ดีและมีโอกาสเข้าเรียนในโรงเรียนให้ได้รับการศึกษาภาคบังคับ โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด

(๗) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีองค์กรของรัฐเพื่อที่จะดูแลเด็กอนาถาที่ถูกบิดามารดาทอดทิ้ง ให้มีโอกาสได้อยู่เท่าที่ทางรัฐบาลจะสามารถจัดสรรหามาได้อย่างเต็มความสามารถ

(๘) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีองค์กรของรัฐ เพื่อที่จะดูแลและให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้ด้อยโอกาสในสังคม เช่น ผู้ที่ทุพพลภาพ ผู้ที่เกิดมาไม่สมประกอบและไม่สมประกอบอันเกิดจากอุบัติเหตุให้มีความเป็นอยู่ที่ดีและอบอุ่น

(๕) ส่งเสริม สนับสนุน การจัดสถานที่ พื้นที่พิเศษ เพื่ออำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้พิการสามารถใช้ชีวิตในสังคมได้แบบปกติมากที่สุด

๑๕. นโยบายด้านการปลูกฝังอุดมการณ์ ความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

ความรักชาติ ความสมานฉันท์ ของคนในชาติ เป็นพื้นฐานที่สำคัญของกำลังอำนาจของชาติ ในการที่จะขับเคลื่อนการพัฒนาระบอบประชาธิปไตย การเมือง ระบบเศรษฐกิจ หากคนในชาติ มีความรักสามัคคี มีความเป็นเอกภาพ ในความคิดมากเท่าไรประเทศของเราก็จะมีความแข็งแกร่ง ยากที่จะมีสิ่งใดเข้ามาแทรกแซงได้ พรรคมีแนวทางการปฏิบัติดังนี้คือ

(๑) ส่งเสริม สนับสนุน ให้มีการจัดระบบการเรียนรู้ที่เชื่อมสัมพันธ์กันในทุกระบบ การศึกษาทุกระดับชั้น ทุกสังคม และทุกองค์กร ว่าด้วยความสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และสิทธิหน้าที่พลเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เพื่อความมั่นคงของประเทศชาติ

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน ให้มีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการแสดงความรักชาติ โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วม

(๓) ส่งเสริม สนับสนุน ให้เป็นศูนย์กลางการพบปะของประชาชน รับเรื่องราวร้องทุกข์ เป็นศูนย์กลางในการให้ความช่วยเหลือประชาชนในทุกด้าน เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของพลังอำนาจของชาติ

(๔) ส่งเสริม สนับสนุน ให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นที่พึงพาและรวมใจคนในชาติ

(๕) ส่งเสริม สนับสนุน ให้มีการจัดกิจกรรม เพื่อการเทิดทูน สถาบันพระมหากษัตริย์ อันเป็นศูนย์กลางของดวงใจไทยทั้งชาติ ปลูกฝังจิตสำนึกให้แก่ประชาชน

(๖) ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการประชาสัมพันธ์หน่วยงานของรัฐในเรื่องความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ เพื่อเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชนอย่างต่อเนื่อง

(๗) ส่งเสริม สนับสนุน เผยแพร่โครงการตามพระราชดำริ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อความมั่นคงยั่งยืนของประชาชน

(๘) ส่งเสริม สนับสนุน ให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ มีการนำหลักธรรมคำสอน ในศาสนาที่ตนเองยึดมั่นมาใช้ในการดำรงชีวิต

(๙) ส่งเสริม สนับสนุน ให้ประชาชนในทุกศาสนามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อความรัก สามัคคี และความเป็นหนึ่งเดียวในชาติ

ข้อบังคับพรรคประชาธิปัตย์

พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อบังคับพรรคประชาธิปัตย์ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยที่ประชุมคณะผู้จัดตั้งพรรคเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์กำหนดข้อบังคับพรรคฉบับนี้เพื่อเป็นแนวทางและหลักเกณฑ์ในการบริหารพรรค ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงกำหนดข้อบังคับพรรคไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคประชาธิปัตย์ พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจดทะเบียนเป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้เรียกว่า พรรคประชาธิปัตย์เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “RAKCHATTHAI PARTY” ใช้ชื่ออักษรย่อภาษาไทยว่า “รทพ.” ใช้ชื่ออักษรย่อภาษาอังกฤษว่า “RCT”

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรคและความหมาย

(๑) พรรคประชาธิปัตย์ไทยใช้เครื่องหมายเป็นภาพ หัวใจหกดวงแต่ละดวงเป็นหัวใจแถบ ๓ สี คือ สีแดง หมายถึง พลังสามัคคีของคนไทย สีขาว หมายถึง ความสุขสงบ สีน้ำเงิน หมายถึง ความร่ำรวย รุ่งเรือง ล้อมรอบประเทศไทยสี่เหลี่ยมทอง บนพื้นสีฟ้า ด้านบนของเครื่องหมาย มีคำว่า พรรคประชาธิปัตย์ไทย “RAKCHATTHAI PARTY” ด้านล่างเครื่องหมาย มีคำว่า เพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประชาชนชาวไทย ดังภาพ

โดยมีคำอธิบาย ดังนี้

“พรรคกรักษ์ชาติไทย” หมายถึง การทำงานเพื่อบำรุง รักษา พัฒนาสรรพสิ่งบนแผ่นดินนามว่า ชาติไทยของพี่น้องชาวไทย ให้ก้าวหน้าสถาพร ด้วยสำนึกร่วมกันในบุญคุณของแผ่นดินเกิด

หัวใจสีธงชาติไทย หมายถึง ดวงใจของคนทั้งชาติที่หลากหลายด้านเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม และอาชีพในแต่ละภูมิภาค ที่มีความจงรักภักดีในความเป็นชาติไทยร่วมกัน

แผนที่ประเทศไทยสีทอง หมายถึง ชาติไทยที่มีการเจริญรุ่งเรืองจากการร่วมใจของคนไทย ทั้งชาติในการเทิดทูน บำรุงรักษา พัฒนาด้วยใจภักดี เกิดเป็นดวงดาวห้าแฉก เจ็ดจรัสแสงในท้องฟ้า รอบชาติไทยจากการรวมใจของคนทั้งชาติ อันเป็นนิมิตแห่งการก้าวหน้าสถาพรของประเทศไทย

ข้อ ๕ สำนักใหญ่ตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๑๑๖ - ๑๑๘ ถนนพระราม ๔ แขวงตลาดน้อย เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๑๐๐

ข้อ ๖ สาขาพรรคกรักษ์ชาติไทย ที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ ที่ใดให้เรียกว่าพรรคกรักษ์ชาติไทย สาขา

หมวด ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ ๗ สมาชิกพรรคกรักษ์ชาติไทยมี ๒ ประเภท คือ

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์

(๒) สมาชิกสามัญ

ข้อ ๘ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลที่มีอุปการะคุณต่อพรรคหรือผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ หรือผู้เชี่ยวชาญที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เชิญเข้ามาเป็นสมาชิก โดยบุคคลนั้นต้องยื่น ใบสมัครตามข้อบังคับพรรคและคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติอนุมัติให้เป็นสมาชิกได้

ข้อ ๙ สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครตามข้อบังคับพรรคและคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติอนุมัติให้เป็นสมาชิกได้

ข้อ ๑๐ สมาชิกสามัญต้องเสียค่าบำรุงพรรคประจำปีส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไรและจะเก็บ เมื่อใดนั้นให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารของพรรค

ข้อ ๑๑ บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้มีสิทธิ์เข้าเป็นสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

- (๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวช
- (๔) ไม่เป็นบุคคลที่ศาลสั่งให้เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ และไม่ใช่ผู้อยู่ในระหว่างการพิจารณาตัดสินคดีทางอาญา และหรือถูกพิพากษาของศาล
- (๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือติดยาเสพติดของมีนเมาอย่างรุนแรง
- (๖) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น
- (๗) เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขของชาติ
- (๘) มีความเข้าใจในนโยบายตั้งใจสนับสนุนกิจการของพรรคและปฏิบัติตามข้อบังคับพรรคทุกประการ

ข้อ ๑๒ การสมัครเป็นสมาชิกพรรครักชาติไทย ให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อเลขาธิการพรรค หรือประธานสาขาพรรคแล้วให้เลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคพิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคและเมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติให้รับเป็นสมาชิกได้ สมาชิกผู้นั้นจึงจะมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐานด้วย

ข้อ ๑๓ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิกสามัญรับรองไม่น้อยกว่าห้าคนและต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อเลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคแล้วแต่กรณีและให้สงวนคำคัดค้านไว้เป็นความลับ เมื่อมีคำคัดค้านดังกล่าวการออกเสียงลงคะแนนของคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อรับหรือไม่รับผู้ถูกคัดค้านเป็นสมาชิกให้ออกเสียงโดยลงคะแนนลับ

ข้อ ๑๔ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกสามัญ โดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตามให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นทราบโดยเร็ว คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าถึงที่สุด

ข้อ ๑๕ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลงเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น
- (๔) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคตามข้อ ๑๑

(๕) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๑๕ วรรคสอง

(๖) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบหรือเลิกพรรค

ข้อ ๑๖ การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามข้อ ๑๕ (๕) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับ แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธานรัฐสภาและนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๑๗ การลาออกจากสมาชิกภาพของพรรครักชาติไทย ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์ ให้ยื่นหนังสือเป็นหลักฐานต่อเลขาธิการพรรคและมีผลเมื่อหัวหน้าพรรคลงนามรับใบลาออก

(๒) สมาชิกสามัญ ให้ยื่นใบลาออกต่อสำนักงานใหญ่ของพรรคและมีผลเมื่อเจ้าหน้าที่สำนักงานใหญ่พรรคได้รับหนังสือแล้ว

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๘ สมาชิกพรรคมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค

(๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครเลือกตั้งในนามของพรรคในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ

(๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือ คณะกรรมการสาขาพรรค กรรมการ หรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค

- (๔) มีสิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป
- (๕) สมาชิกพรรคต้องมีคุณสมบัติเด่นและมีคุณค่า ประกอบด้วย
- (ก) เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีอุดมการณ์ต่อแนวทางของพรรค
- (ข) เป็นผู้ที่พร้อมที่จะเสียสละ และพากเพียรในการทำงานเพื่อพรรคและอุดมการณ์ของพรรคจนประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายของพรรค
- (ค) เป็นผู้ที่มีความรู้ มีอุดมการณ์อย่างแรงกล้า และยึดมั่นในแนวทางของพรรค ศึกษาอย่างถ่องแท้ เพื่อเข้าร่วมในการขยายอุดมการณ์ และแนวทางของพรรคสู่สาธารณชนต่อไป
- (ง) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือบกพร่อง จนได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรคและหรือสมาชิกพรรคต่อไป
- ข้อ ๑๕ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้
- (๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรคและให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรค ด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน
- (๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกกระดับ และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจและบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค
- (๓) ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัดให้การสนับสนุน นโยบาย และมติของพรรคอย่างจริงจัง
- (๔) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ
- (๕) ไม่นินทาให้ร้ายหรือบ่อนทำลายต่อพรรค สมาชิกพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค

- ข้อ ๒๐ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค
- (๑) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรคเพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์
- (๒) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัวและจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสมานสามัคคี ระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ

(๓) พระราชโองการให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพล อำนาจที่ไม่ชอบธรรม และส่งเสริมอาชีพ ให้กับมวลสมาชิก

(๔) พระราชโองการให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคเป็นบุคคลสำคัญและเป็นองค์กรหลักของพรรค

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๒๑ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชน โดยทั่วไปอันจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามวิถีทางระบบรัฐสภาเป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้กำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อฝึกอบรมแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมเพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เพื่อสิทธิประโยชน์ของพวกเขายิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปแบบขององค์กรชุมชนท้องถิ่นเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ การดูแลรักษาทรัพยากร ศาสนา ความเชื่อและศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมือง

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคอย่างสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง ด้วยกระบวนการที่หลากหลาย

(๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชม หรือเข้ารับฟัง การอภิปราย หรือบรรยายทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๒ เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรครักชาติไทย ให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทยจึงกำหนดวินัย ดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรคทุกระดับต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคและไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ

(๓) สมาชิกพรรคต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกันหรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหายและบ่อนทำลาย

(๔) สมาชิกพรรคต้องไม่ปกปิดความผิดและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรคที่ก่อให้เกิดความเสียหายของพรรค ทั้งนี้ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคหรือคณะกรรมการสาขาพรรค ได้รับทราบทันที ตามแต่กรณี

(๕) สมาชิกพรรคต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐหรือศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคลและวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พืงนำความลับของพรรค ที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น แม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภาสมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติและแนบเดียวกันนี้ หากสมาชิกพรรค และหรือกรรมการบริหารพรรค ปฏิบัติโดยไม่ได้รับการมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษร หรือมีบันทึกการประชุมที่เป็นลายลักษณ์อักษรรวมถึงมีการลงลายมือชื่อเพื่อรับทราบ

ข้อ ๒๓ เพื่อเป็นการส่งเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรมสมาชิกพรรคควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมือง ดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

(๒) ประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรมและอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย

(๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในนโยบายและข้อบังคับของพรรค

(๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเสียสละและให้ความรู้ความเข้าใจของพรรคให้กับผู้อื่น

(๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง
(๖) ยอมรับการพัฒนา ปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและมีประสิทธิภาพของพรรค
(๗) มีจิตสำนึกในศักดิ์ศรีเกียรติยศชื่อเสียง ศาสนา ความเชื่อ ศิลปะและวัฒนธรรมของ
ประเทศไทย และมีความรักชาติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อสร้างความมั่นคงในเศรษฐกิจ สังคม
และการเมืองของประเทศ

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๔ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งเป็นองค์กรหลักในการ
บริหารพรรค โดยเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในที่ประชุมใหญ่จำนวน
ไม่น้อยกว่าเจ็ดคนประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขานุการพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค
- (๕) เภรัญญิกพรรค
- (๖) โฆษกพรรค
- (๗) กรรมการบริหารอื่นที่เห็นเหมาะสม

ข้อ ๒๕ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับ
ดังนี้

- (๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมี
ผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบห้าคน
- (๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๒๔
- (๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการ
บริหารพรรคในตำแหน่งต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ความสามารถ
ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียสละให้กับพรรคจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะ
กรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมได้กำหนดตาม (๒) ในกรณีที่จำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็น

จำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่กำหนดในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่าง ๆ โดยทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๖ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

ข้อ ๒๗ คณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) กรรมการบริหารพรรคท่านใดจงใจหรือเจตนาละเลยการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จ ต่อทางราชการให้กรรมการท่านนั้นพ้นจากตำแหน่ง

(๕) กรรมการบริหารพรรคท่านใดจงใจหรือเจตนาทำลายพรรคให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อม

(๖) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของที่ประชุมให้ออก

(๗) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออก ให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๘) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

(๙) ต้องคุมขังโดยหมายศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทนจนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑) (๓) (๔) และ (๕) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะ

กรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง เว้นแต่อายุตำแหน่งหัวหน้าพรรคเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงตาม (๒) และ (๓) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทนและให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสามสิบวัน

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะหรือครบวาระและนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้นให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๒๘ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรค และข้อบังคับพรรค

(๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกสภาท้องถิ่น ตลอดจนการรณรงค์ หาเสียงเลือกตั้ง

(๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในส่วน of พรรคและผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค โดยไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการเลือกตั้งหรือนายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนดดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบระบบสัดส่วนโดยจัดสรรเป็นจำนวนรวม ซึ่งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคยื่นเสนอต่อคณะกรรมการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล

(๕) ควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

(๖) ดำเนินการและปฏิบัติการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค

(๘) อนุมัติและขุดเบิกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๙) ขุดเบิกพรรค

(๑๐) อำนาจการต่าง ๆ และกระทำการหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงาน ของพรรค เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๑๑) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๒) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๓) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรคและพิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๔) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรคและคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๕) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควรเพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรค และให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว

(๑๖) แต่งตั้งหรือถอดถอนนายทะเบียนของพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค หรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร

(๑๗) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรค

(๑๘) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบของพรรค

ข้อ ๒๕ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(ก) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ข) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรคตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(ง) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎระเบียบ มติของพรรคและคำสั่งพรรค

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) รองเลขานุการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๕) เற்றுญิกพรรค มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สินหนี้สินและงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) โฆษกพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(ก) แลกเปลี่ยนที่ประชุมของพรรคและแถลงกิจการต่าง ๆ ของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๗) กรรมการบริหารอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

หมวด ๘

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๓๐ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคนเพื่อทำหน้าที่คัดเลือกสมาชิกพรรคที่เหมาะสมและมีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนและแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้ครบตามจำนวนที่กฎหมายได้กำหนดไว้

ข้อ ๓๑ ในการพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรค เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรคทั้งแบบสัดส่วนหรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก

(๑) ให้สำนักงานใหญ่ของพรรค มีหน้าที่ในการรับสมัครสมาชิกพรรคผู้ประสงค์ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งในแบบสัดส่วน หรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก

(๒) ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรคซึ่งเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย มีความรู้ความสามารถเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรค

ข้อ ๓๒ การตัดสินใจของคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปที่คัดเลือกบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้งให้ถือเป็นที่สุด เว้นแต่คณะกรรมการบริหารพรรคจะได้มีมติเป็นอย่างอื่น ก็ให้ถือเอาตามที่คณะกรรมการ บริหารพรรคได้มีมติ

ข้อ ๓๓ สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่างให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๓๔ ในการเลือกตั้งคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้คณะกรรมการสาขาพรรคประจำเขตหรือท้องที่และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคที่ได้รับเลือกตั้งในท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณาแล้วแจ้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคได้รับทราบและพิจารณาต่อไป ในกรณีที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่มีการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องถิ่นนั้น ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ

หมวด ๕

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๓๕ แผนและกำหนดระยะเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองในเขตเลือกตั้งใดให้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาอนุมัติตามความประสงค์ของสมาชิกสามัญ ซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ โดยสาขาดังกล่าวต้องมีสมาชิกพรรคในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไป แต่ทั้งในวาระแรกต้องไม่น้อยกว่าภาคหนึ่งสาขาภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมาย

ข้อ ๓๖ การจัดตั้งสาขาให้มีได้ไม่เกินเขตเลือกตั้งละหนึ่งสาขา ดังนี้

(๑) ให้สมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขารวบรวมสมาชิกพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไป โดยจัดทำทะเบียนสมาชิกไว้

(๒) ให้ผู้แทนสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ยื่นแสดงความจำนงเพื่อขอจัดตั้งสาขาต่อสำนักงานใหญ่พรรคเพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติ โดยจัดส่งบัญชีรายชื่อตาม (๑) ไปด้วย

ข้อ ๓๗ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้เขตเลือกตั้งใดจัดตั้งสาขาพรรคได้ให้มีหนังสือแจ้งต่อตัวแทนของสาขาพรรคนั้น เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรกภายในหกสิบวันและเมื่อสาขาพรรคใดประชุมสมาชิกพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้ว ให้แจ้งสำนักงานใหญ่พรรคทราบ เพื่อให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวัน เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป การประชุมสาขาดังกล่าวต้องมีสมาชิกพรรคในสาขาพรรคนั้นเข้าประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไป

ข้อ ๓๘ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญในสาขาพรรคนั้นจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการอื่น ๆ ที่เห็นเหมาะสม

ข้อ ๓๙ คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่เมื่อพ้นตำแหน่งตามวาระแล้วมีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๔๐ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับดังนี้

- (๑) ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคกำหนดจำนวนของคณะกรรมการสาขาพรรคตามข้อ ๓๘
- (๒) ให้เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรกแล้วเลือกรองประธานหนึ่งคนและกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ อีกจนครบตาม (๑)
- (๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรคจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๔๑ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้งตามข้อ ๓๘ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง
- (๒) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม
- (๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น
- (๔) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน
- (๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสภาท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมายในเขตสาขาพรรคนั้น ๆ

(๘) จัดทำแผนงานโครงการและรายงานผลการบริหารของสาขาพรรค เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคทุกกรอบสามเดือนและภายในหกสิบวันนับแต่สิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๔๒ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ตำแหน่งคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่งหรือมีมติให้ยุบสาขาพรรค

เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคหรือรองประธานสาขาพรรคเป็นผู้ทำหน้าที่แทนในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรค เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๔๓ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๔๒

(๓) ลาออก

(๔) ต้องคุมขังโดยหมายศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๔๔ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่ง มาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนได้

ข้อ ๔๕ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งเพื่อแสดงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

หมวด ๑๐

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่

ข้อ ๔๖ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมหรือเมื่อกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอ เป็นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดเจนว่าประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใด และด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคแรกให้คณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการบริหารพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๔๗ มติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องเสนอต่อหัวหน้าพรรคพร้อมด้วยลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๔๘ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญประกอบด้วยสมาชิกของพรรค ดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการบริหารพรรค

(๒) สมาชิกของพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น

(๓) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น

(๔) ผู้แทนของสาขาพรรคตามข้อ ๔๔ ในกรณีที่มีสาขาพรรค

(๕) สมาชิกพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๕ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๔๘ มาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน
จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุมในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๐ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มาให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใด คนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขาธิการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๑ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่เท่านั้น

(๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค

(๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค

(๔) รับรองงบการเงินประจำปีของพรรค

(๕) กิจการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติและประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้งกำหนด

ข้อ ๕๒ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราวให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๕๓ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้งและหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็น

หรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๔ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุมให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุมถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุมแต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๕ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๓

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๕๖ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมวิสามัญอาจจะมิได้เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมหรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรคให้มีการประชุมวิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมวิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมวิสามัญตามวรรคแรกให้คณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมวิสามัญที่กรรมการสาขาพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุมระเบียบวาระให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๕๗ มติของผู้ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องเสนอต่อประธานสาขาพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๕๘ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญของสาขาพรรค ประกอบด้วยสมาชิกของพรรคดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกสามัญในเขตท้องที่นั้นที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๕ ในการประชุมใหญ่สาขาพรรคต้องมีสมาชิกตามข้อ ๕๔ มาประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๖๐ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุมและให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๖๑ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองหรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๖๒ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกราวให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันโดยให้ระบุ วัน เวลา และสถานที่ประชุมและระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๔

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๖๓ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยหนึ่งเดือนต่อครั้ง และประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำร้องขอของคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๖๔ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุมโดยให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธาน

ได้ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทนให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๖๕ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด ๑๑

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน

และการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๖๖ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้อง ตามความเป็นจริง

ในกรณีที่มีการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง ให้ประธานสาขาพรรคการเมืองจัดให้มีการทำบัญชีของสาขาพรรคการเมืองและรับรองความถูกต้อง ตลอดจนจัดส่งบัญชีของสาขาพรรคการเมืองเพื่อแสดงรวมไว้ในบัญชีของพรรคการเมือง

ข้อ ๖๗ บัญชีของพรรคการเมืองและบัญชีของสาขาพรรคการเมืองประกอบด้วย

(๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย

(๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค

(๓) บัญชีแยกประเภท

(๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

การลงรายการบัญชีต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ต้องสมบูรณ์โดยครบถ้วนบัญชีตาม

(๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น

บัญชีตาม (๓) และ (๔) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

ข้อ ๖๘ พรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมืองต้องปิดบัญชีครั้งแรกภายในวันสิ้นปีปฏิทินที่ได้ จัดแจ้งการจัดตั้งขึ้น และครั้งต่อไปเป็นประจำทุกปีในวันสิ้นปีปฏิทิน

การปิดบัญชีให้จัดทำงบการเงิน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย งบดุลและงบรายได้ และค่าใช้จ่ายของพรรคการเมือง กรณีที่มีสาขาพรรคการเมือง งบการเงินให้รวมถึงงบการเงินของสาขาพรรคการเมืองทุกสาขาพรรคการเมืองด้วย

บุคคลต้องแสดงรายการ สินทรัพย์ หนี้สิน และทุนของพรรคการเมือง

งบรายได้และค่าใช้จ่ายอย่างน้อยต้องแสดงที่มาของรายได้ ซึ่งได้รับจากเงินบริจาคเงิน สนับสนุนจากรัฐ และรายได้อื่นที่มี กับทางใช้ไปของค่าใช้จ่ายดำเนินการของพรรคการเมือง โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งต้องแสดงไว้ โดยชัดเจน

บุคคลต้องจัดให้มีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองการสอบบัญชี

ข้อ ๖๕ งบการเงินที่ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองแล้วต้องเสนอที่ประชุม ใหญ่พรรคการเมืองอนุมัติภายในเดือนเมษายนของทุกปี โดยแจ้งให้สมาชิกทราบล่วงหน้า และปิด ประกาศไว้ ณ ที่ตั้งสำนักงานของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

งบการเงินซึ่งที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองอนุมัติแล้วตามวรรคหนึ่งหัวหน้าพรรคการเมือง ต้องรับรองความถูกต้องร่วมกับเหรียญพรรคการเมือง และให้หัวหน้าพรรคการเมืองส่งงบการเงิน ต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองอนุมัติ พร้อมทั้งสำเนา บัญชี

เมื่อนายทะเบียนได้รับงบการเงินและสำเนาบัญชีตามวรรคสองแล้วให้นายทะเบียนเสนอ ต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อตรวจสอบและประกาศให้สาธารณชนทราบ

ข้อ ๗๐ ให้หัวหน้าพรรคการเมือง กรรมการบริหารพรรคการเมือง และกรรมการสาขา พรรคการเมือง มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยัง ไม่บรรลุนิติภาวะต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เข้าดำรงตำแหน่งและภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการ การเลือกตั้งกำหนด

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามกฎหมายอื่นแล้ว บุคคลนั้นอาจส่งสำเนาบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินที่ยื่นไว้ตามกฎหมายอื่นนั้นต่อนายทะเบียนแทนก็ได้

ข้อ ๗๑ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคซึ่งต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงิน และรายการทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ของผู้บริจาคทุกราย ในกรณีที่เป็น การบริจาคผ่านทางสมาชิกให้ระบุชื่อสมาชิกผู้รับการบริจาคด้วย

(๒) วัน เดือน ปี ที่รับบริจาค

(๓) สำเนาหลักฐานการรับบริจาค

ในกรณีที่การบริจาคเป็นการให้หรือให้ใช้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ ให้คิดมูลค่าโดยคำนวณตามอัตราค่าเช่าหรือค่าตอบแทนตามปกติในท้องถิ่น หรือค่าของสินค้านั้นก่อน จึงบันทึกลงในบัญชี และในกรณีที่ไม้อาจคิดมูลค่าได้ให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นนั้นให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้

ข้อ ๑๒ หัวหน้าพรรคการเมือง กรรมการบริหารพรรคการเมือง กรรมการสาขาพรรคการเมือง และสมาชิกซึ่งได้รับการบริจาคต้องนำส่งเข้าบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับการบริจาค

ข้อ ๑๓ บรรดาเงินที่พรรคการเมืองได้รับการบริจาคมา ให้หัวหน้าพรรคการเมืองและ ทรัพย์ของพรรคการเมืองนำไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรคการเมืองนั้น

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคการเมืองและทรัพย์ของพรรคการเมืองนำเงินไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองแจ้งหมายเลขบัญชีของบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชี ของทุกบัญชี พร้อมทั้งส่งสำเนาบัญชีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รับรองแก่นายทะเบียนภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้เปิดบัญชี

ข้อ ๑๔ ห้ามมิให้หัวหน้าพรรคการเมือง กรรมการบริหารพรรคการเมือง กรรมการสาขาพรรคการเมือง หรือสมาชิกผู้ได้รับเงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดเป็นการบริจาคโดยไม่เปิดเผย

ข้อ ๑๕ ห้ามมิให้พรรคการเมือง หรือสมาชิกผู้ได้รับเงินทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจาก ผู้ใด เพื่อกระทำการหรือสนับสนุนการกระทำอันเป็นการบ่อนทำลายความมั่นคงของราชอาณาจักร ราชบัลลังก์ เศรษฐกิจของประเทศ หรือราชการแผ่นดิน หรือกระทำการอันเป็นการก่อกวนหรือคุกคาม ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือกระทำการอันเป็นการทำลายทรัพยากรของ ประเทศ หรือเป็นการบั่นทอนสุขภาพอนามัยของประชาชน

หมวด ๑๒
การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๑๖ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรคมีสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๑๗ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๑๖ แล้วให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งหรือหลายคน ทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูลหัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่ามิใช่ให้เสนอข้อกล่าวหา นั้นพร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกสามัญไม่เกินกว่าห้าคนเป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๑๘ ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิก ต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหาตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๑๙ เมื่อการพิจารณาสิ้นสุดลงหัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ตำหนิสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณท์สมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

(๕) พิจารณำเสนอที่ประชุมให้พ้นสภาพการเป็นสมาชิกพรรค

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าควรได้รับการลงโทษ โดยการลบชื่อสมาชิกผู้ถูกกล่าวหาออกจากทะเบียนให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัยสั่งการและมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคถือเป็นอันสิ้นสุดลง

ข้อ ๒๐ การลบชื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออกจากทะเบียนตามข้อ ๑๙ พรรคสอง ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้นแล้วดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๖

หมวด ๑๓

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค

ข้อ ๘๑ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรคจะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๘๒ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรคต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้เสนอจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่ออกเสียงลงคะแนนโดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

ข้อ ๘๓ หากมีปัญหาจะต้องตีความข้อบังคับไม่ว่ากรณีใดๆ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจตีความโดยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด

หมวด ๑๔

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๘๔ พรรครักษ์ชาติไทย มีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มั่นคงสืบไป ฉะนั้นสมาชิกพรรคจะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้ดำรงอยู่คู่ปวงชนชาวไทยจนสุดความสามารถ เว้นแต่จะถูกยุบเลิกตามกฎหมาย

ข้อ ๘๕ การยุบเลิกพรรคและสาขาพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๘๖ ในกรณีที่พรรครักษ์ชาติไทยต้องยุบเลิกให้ทรัพย์สินของพรรคตกเป็นของสภากาชาดไทย

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรครักษ์ชาติไทย

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรครักษ์ชาติไทย จำนวน ๘ คน คือ

๑. นายวิญญู ศิริยากร	หัวหน้าพรรค
๒. นายสุชาติ โชว์วัฒนา	รองหัวหน้าพรรค
๓. นางวิภารัตน์ ภูวนาถนรานูปาล	เลขาธิการพรรค

๔. นายสุทิน วงศ์สืบชาติ	รองเลขาธิการพรรค
๕. นายณรงค์ สิมากร	เหรียญกษาปณ์
๖. นายอำนาจ อำนาจประชา	โฆษกพรรค
๗. นางสุรีย์ วงศ์สืบชาติ	กรรมการบริหารพรรค
- จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

อภิชาติ สุจริตกุล

ประธานกรรมการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง